

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/16/2012
Identifikačné číslo spisu:	1009201587
Dátum vydania rozhodnutia:	18.04.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1009201587.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: W. A., E., právne zastúpený: JUDr. Eva Nováčková, advokátka, Brančská 7, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vázovova 2, 815 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/10553-86020/2009/991266-r z 12. augusta 2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/206/2009-75 z 24. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/206/2009-75 z 24. februára 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/10553-86020/2009/991266-r z 12. augusta 2009, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava V č. 604/232/40084/09/Nov zo dňa 30. apríla 2009, ktorým bol žalobcovi vyrubený podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov rozdiel dane z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2006 v sume 19.048,76 Eur.

Krajský súd zastavil konanie z dôvodu, že žalobca napriek výzve súdu a poučeniu o zastavení konania pre nezaplatenie poplatku, súdny poplatok, ktorý bol splatný podaním žaloby, nezaplatil.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že výzva na zaplatenie poplatku bola právnej zástupkyňi doručená dňa 26. januára 2012, a to v čase, keď bola právna zástupkyňa od 17. januára do 6. februára 2012 mimo územia SR a nemohla tak objektívne zabezpečiť uhradenie súdneho poplatku u svojho klienta v 10 dňovej lehote. Po návrate do SR kontaktovala svojho klienta, avšak bezvýsledne, nakoľko dovtedy jej známe telefonické spojenie na klienta už neexistovalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 71/1992 Zb.) poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. poplatok za podanie návrhu alebo žiadosti, poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti v konkurznom konaní alebo reštrukturalizačnom konaní podľa osobitného predpisu a poplatok za konanie o dedičstve je splatný vznikom poplatkovej povinnosti.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu krajského súdu zistil, že žalobca podal dňa 18. augusta 2009 žalobu o preskúmanie v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného. Krajský súd žalobcovi výzvou č. k. 4S/206/2009-72 zo dňa 11. januára 2012 uložil, aby v lehote 10 dní od jej doručenia zaplatil súdny poplatok za podanie žaloby vo výške 66 € podľa položky č. 10 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov s poučením, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.). Z originálu doručeny založeného v spise vyplýva, že výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola právnej zástupkyňi žalobcu doručená 26. januára 2012. Súdny poplatok v stanovenej lehote napriek poučeniu o následkoch zastavenia konania zaplatený nebol.

Žalobcovi vznikla poplatková povinnosť podaním žaloby podľa ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. a podaním žaloby sa poplatok stal aj splatným (§ 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.). Súd prvého stupňa v danej veci postupoval v súlade so zákonom, keď § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, konanie o žalobe zastavil, pretože žalobca svoju povinnosť zaplatiť súdny poplatok, si nesplnil a súdny poplatok nezaplatil, a to ani dodatočne na výzvu súdu v určenej lehote, napriek tomu, že bol riadne poučený o následkoch zastavenia konania.

Napriek tomu, že žalobca v odvolaní namietal, že v čase doručenia výzvy krajského súdu na zaplatenie súdneho poplatku bola jeho právna zástupkyňa mimo územia SR, vadnosť doručenia potvrdeného podpisom na doručeníke nijako nespochybňoval, preto odvolací súd považoval túto námietku za irelevantnú. Naviac, poplatok nebol zaplatený ani do dňa rozhodnutia prvostupňového súdu a ani do dňa predloženia odvolania odvolaciemu súdu a v spise ani ku dňu rozhodnutia o odvolaní nie je doklad o zaplatení poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje uznesenie v Bratislave č. k. 4S/206/2009-75 z 24. februára 2012 za vecne správne a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP potvrdil, a to pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože nemal úspech v odvolacom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.